

בס"ד ד' מר-חשון ה'תשפ"ג
 הדלקת נרות - 17: 35
 צאת השבת - 18: 26
 רבנו תם - 19: 02
שעון קיץ - מהלוח המדוייק של "אור החיים"
 ע"פ "אופק תל אביב"

שנה עשרים וְשלוש - עלון מס' 1129
 @ ביום שני בערב מתחילין לומר **"ברך עלינו"**.
 (יהי רצון שהשנה תהיה גשומה)
 @ בשבת הבאה יא' חשון הילולת רחל אימנו ע"ה.
 @ יום שלישי בערב מתחילים **"ברכת הלבנה"**.

אברהם יגל

לעיני בבאי מוסאי בן אברהם וזליכה ז"ל
 לרפואת ולהצלחת כל עם ישראל ובכללם לאברהם יגל בן רעות נ"י

כפטידין: "דונו עקדה"
 (ישעיה נד')

במוצאי שבת
 מעבירים ל"שעון חורף"

פרישת ג'ה

הרה"ג יצחק יוסף שליט"א
 יחל את שיעורו בלויין
 בבית הכנסת "אהל מועד"
 במוצ"ש בשעה 20:30
 סגולה טובה להשתתף

מענייני הפרשה:

- ← בנין התיבה לקראת המבול והצלתו של נח ומשפח תו.
- ← הקב"ה כורת ברית עם נח ע"י קשת בענן.
- ← תולדות נח ובניו לאחר המבול.
- ← בניית המגדל ופיזורם של בני נח על פני כל העולם.
- ← פירוט עשרה דורות מנח עד אברהם.

"זח איש צדיק" (ו' - ט)

ה"משך חכמה" עמד על דקדוק נפלא. בתחילת הפרשה נקרא נח "איש צדיק תמים", ובסוף הפרשה הוא יורד לדרגת "איש האדמה". לעומת זאת כשמשוה רבינו ברח ממצרים למדון ועזר לבנות יתרו, הן אומרות עליו "איש מצרי הצילנו מיד הרועים". ואילו בסוף חומש דברים כתוב "וזאת הברכה אשר ברך משה איש האלוקים."

"זח איש צדיק" (ו' - ט)

לכאורה המילה "איש" מיותרת, שהרי בוודאי הגיע לכלל איש בהיותו בן חמש מאות שנה. אלא מבאר רבי משה פיינשטיין, מוכח מכאן שהתורה רמזה שאין הביטוי "צדיק תמים" שייך אלא על איש שעניו בראשו - שדעת וחכמה הן תנאי ראשון לצדקות.

"בדורותיו" (ו' - ט)

כתוב "בדורותיו" ולא כתוב בדורו. אומר ה"אבן עזרא", משום שנח חי בתקופתם של כמה דורות, לפי החשבון יוצא שאברהם אבינו שיהיה דור אחד עשר לנח היה בן חמישים ושמונה כאשר נח נפטר. דורשי רשומות המליצו, "דורותיו" בגימטריה 632, "דור המבול דור הפלגה" בגימטריה גם 632.

"ויולד נח שלשה בנים את שם את חם ואת יפת"

הקשה הרבי מקאצק, מדוע לא כתבה התורה את חם אחרון כפי גילו, שהיה קטן מכולם? ותירץ, שם ויפת הכניסו את חם בחברתם אולי יוכלו לתקנו, ויהא מושפע מחברתם ולכן שמו נכנס בין שמותיהם, אך למעשה, היה ללא הועיל - חם נשאר חם אפילו כשהיה שרוי בין צדיקים.

"את קשתי נתתי בענן" (ט' - י"ג)

למה דווקא קשת ולא שאר המזלות, כי המבול היה בכסלו שמזל קשת משמש בו.

כ"י מלאה הארץ חמס" (ו' - י"ג)

"כ"י מלאה הארץ חמס" - רמוז כאן בראשי התיבות המילה חכמה. דור המבול העלו את הרשעות והרוע לדרגת חכמה - כמה שיותר תחכם - כמה שיותר חכמה להשקיע ברוע ובאיוולת - ומי שהיה גנב גדול נחשב לחכם גדול.

"קח לך מכל מאכל אשר יאכל ... והיה לך ולהם לאכלה"

שואלים, הרי גמרא מפורשת היא במסכת גיטין (ס"ב). שמאכל בהמה קודם לאדם, וא"כ היה צריך לומר, "והיה להם ולך לאכלה". מתרץ רבי חיים קניבסקי זצוק"ל: כשאדם מכין מאכל, ודאי שהוא צריך להכין את של האדם קודם, שאם לא יהיה לו גם לאדם וגם לבהמה, ודאי אדם קודם. רק לאחר מכן, כשיש לו לשניהם ובא לאכול, יש להקדים הבהמה

"ויזכור אלוקים את נח" (ח' - א)

פירש רבי אברהם מפורישוב זצ"ל בספרו "זכותא דאברהם", דאף שראה נח שכל העולם נאבד והוא לבדו נשאר, אעפ"כ לא היה לו מזה שום התנשאות וחשב את עצמו בבחינת "יושאר" בבחינת "שיריים", כמאמר הז"ל למי שמשים עצמו כשיריים מרוב ענוותנותו, לכן "ויזכור אלוקים את נח".

"עלה זית טרף בפיה" (ח' - י"א)

אומר אני שזכר היה. (רש"י) אומר רבי אייזיל חריף בדרך צחות, כי היונה חזרה לעת ערב עם עלה זית בפיה, א"כ לא יכלה היונה להוציא הגה מפיה כל היום, ולא יתכן אצל נקבה שיעבור עליה כל היום בשתיקה.

פִּנְתַּי הַיְבֵיטִים וְהַפְתַּח־מִיַּם

זְכוּת אֲבוֹת = יחס מִיחַד שְׁאֲדָם זֹכֵה לוֹ
זְכוּת הַרְיָו אוֹ מוֹצֵאוֹ.

דוגמה: בְּחֹר הַיְשִׁיבָה הַצְעִיר, שְׁטַעָה בְּהֶבְנֵת הַסּוּגָה בְּגִמְרָא, לֹא יִנָּזֵף עַל-יְדֵי רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה, כִּינֵן שְׁזָכוּת אֲבוֹת עוֹמְדָת לוֹ - אָבִיו הָיָה בְּעֶבֶר רַב פּוֹלֵט בְּיְשִׁיבָה.

מקור: וְכָל הָעַמִּלִּים עִם הַצְּבוּר ?הָיוּ עֲמִלִּים עִמָּהֶם לְשֵׁם שְׂמִיִּם, שְׁזָכוּת אֲבוֹתָם מְסִיעֵתָם [פְּרָקִי אֲבוֹת פְּרָק שְׁנִי, מְשַׁנָּה ב'].

"אל תקרי הליכות אלא הלכות"

הלכות "ברך עלינו"

א. לימודה - לעולם יסדיר אדם את תפילתו הנאמרת לפרקים (אחת לשלושים יום או יותר) ואחר כך יתפלל, ועל כן קודם ערבית של ליל ז' במר-חשון עיין בברכת "ברך עלינו", ובתפלה עצמה יאמרה מתוך הסידור (עיין ר"ה דף ל"ה ועיין שו"ע ק) ולדעת הרמ"א אם מתפלל מתוך סידור אין צריך להכין.

ב. זמנה - אין אומרים "ברך עלינו" אלא מיום ז' במר-חשון בארץ ישראל, כיוון שחז"ל רצו לתת לאלו שעלו לירושלים בימי סוכות זמן לחזור לבתיהם ללא גשמים (שו"ע ק"ז סעי' א ונו"כ). ואומרים אותה עד מנחה של ערב פסח ועד בכלל.

ג. טעה בחורף - אם בימות הגשמים, אחרי ז' במר-חשון אמר "ברכנו" ולא ביקש גשם, אין בקשתו שלמה, וצריך לחזור ולבקש גשם. (והוא הדין אחר התקופה, בחו"ל) אם נזכר קודם שסיים את תפילתו - יכול לבקש גשם גם במקומות אחרים.

ד. אם נזכר בתוך אמירת "ברכנו" - יעצור ויתחיל ברכת "ברך עלינו".

ה. אם אמר "ברוך אתה" ועוד לא הזכיר שם ה' - ימתין כדי הילוך ד' אמות (שתי שניות) ויחזור לתחילת "ברך עלינו" (יש אומרים שאין צריך לחזור לראש הברכה אלא יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" ויחתום, וטוב לעשות כסברה ראשונה).

ו. אם נזכר לאחר שאמר "ברוך אתה ה'" של סיום הברכה - יסיים "למדני חוקיך" ויחזור ל"ברך עלינו" (ועיין כה"ח קי"ד ס"ק כ"ח, שלמי ציבור דף קי"ז).

ז. אם נזכר אחרי שסיים את ברכת "ברכנו" ולפני שהתחיל "תקע בשופר" יאמר במקום "ותן טל ומטר לברכה" וימשיך "תקע בשופר". (עיין ראבי"ה המוזכר באורך בבי" ס' קי"א ופסקי סבת ר' יונה, וכן פסק בא"ח בשלח אות ח"י) וטוב לחזור ולומר "ותן טל ומטר לברכה" גם בשומע תפילה (ועיין באה"ל ס' קי"ד ד"ה: "בלא חתימה"). ולדעת המשנה ברורה עדיף לומר ב"שמע קולנו" מאשר לפני "תקע".

ח. אם נזכר אחרי שהתחיל "תקע בשופר" - ימשיך עד "שומע תפילה" ושם יאמר "ותן טל ומטר לברכה. כי אתה שומע תפילה כל פה וכו'". (ועיין ברכ"י אות ט').

ט. אם נזכר אחרי שאמר "ברוך אתה ה'", יסיים "למדני חוקיך", ויאמר "ותן טל ומטר לברכה", "כי אתה שומע תפילה וכו'".

י. אם נזכר אחרי שסיים ברכת "שומע תפילה" ולפני שהתחיל ברכת "רצה" - יאמר שם "ותן טל ומטר לברכה". אם נזכר אחרי שהתחיל ברכת "רצה", - עוצר במקום שנוזר וחוזר לברכת השנים ומתחיל "ברך עלינו" וממשיך על הסדר).

יא. אם חזר בטעות לישמע קולנו", במקום ל"ברך עלינו" וביקש שם על הגשמים וסיים תפילתו, יכוין לצאת ידי חובה בחזרת ש"ץ מתחילה ועד סוף, או שיחזור להתפלל ויאמר שהוא מתנה שאם אינו צריך לחזור הרי תפלתו זו בתורת נדבה.

יב. איך חוזרים להתפלל - יחיד שחוזר לתחילת התפילה אינו חוזר לומר "ה' שפתי תפתח וכו'" כיון שכבר הוא בתפילה. (בא"ח ש"ש ויקרא י"ב).

יג. ש"ץ שטעה בתפילת לחש ולא שאל טל ומטר, יכול לסמוך על תפילת החזרה ואין צריך להתפלל פעם נוספת בלחש (עיין שו"ע ס' קכ"ד סעי' ב' ולחונים עליו).

יד. תשעים פעם - אם מסופק אם אמר "ברכנו" או "ברך עלינו" תוך שלושים יום - חוזר. אבל אם אמר תשעים פעם "רופא חולי עמו ישראל", "ברך עלינו" ואח"כ הסתפק - אינו חוזר.

מכל מלמד השכלתי

מדוע נשד האריה את נח?

"וישאר אך ז"ח"

השבת נפגוש בשמחה שוב את נח ובניו, התיבה ובעלי החיים, היונה והעורב.

ויש אומרים שאיחר מזונות לארי והכישוי (רש"י) מדוע דווקא לארי מכל החיות איחר נח את מזונותיו? ויש לבאר ע"פ הפסוק: "הישאג אריה בעיר וטרף אין לו היתן כפיר קולו ממעונתו בלתי אם לכד", ופירש רש"י שם שכשאר היה אוהז טרף, דרכו לשאוג ואינו שואג אלא אם כן לכד. וכן מובא בגמרא (ברכות לב.) "שאיין ארי נוהם מתוך קופה של תבן אלא מתוך קופה של בשר". ולפי זה מבואר על הטיב, שנח האכיל את החיות ע"י קולות בקשותיהם. כל בעלי החיים נוהמים, מ"ללים, נובחים, גועים ומשמיעים קולות רעב, אך האריה, מלך החיות, שותק עד שימצא את טרפו. כל בעלי החיים משוועים בקולותיהם לדבר מאכל, אך האריה שותק עד למציאת מזונו. רק אז, כשמאכלו נמצא ומונח לפניו, הוא ישאג ויתן את קולו. ראה נח שהאריה שותק ולכן חשב שהוא לא רעב. (רינת שמואל)

איך ידע ז"ח בודני יום ומתי כ"כ"ה?

נח השתמש באבנים טובות לדעת את זמני היום להלכה!

בספר 'אהבת ישראל' עה"ת (מהגה"ח רבי ישראל בקמייסטר זצ"ל) האיר, דלכאורה יש טעם נוסף מדוע נח היה צריך לדעת מתי יום ומתי לילה, שהרי אמרו חז"ל שנח היה לומד תורה, ובוודאי גם היה מקיים מצוות - ואי"כ יש מצוות שקיומם רק ביום, ויש מצוות שקיומם רק בלילה. וע"י אותם אבנים טובות ידע מתי יום ומתי לילה לעניין קיום מצוות אלו. ודע שאותם אבנים טובות שהתכוונו אל הבחיקו לפי זמני היום, אין זה נס מיוחד, אלא אלו אבנים מיוחדות שכך טבעם, ושמה של אותה אבן סוגלית הוא 'צהר'. (ילקט שמואל לירושלמי)

הכול בשביל האדם

"ויבמה כל היקום אשר על פני האדמה מאדם... ועד עוף השמים"

במסכת סנהדרין נשאלת שאלה: "אם אדם חטא, הבהמה מה חטאה?" משל למה הדבר דומה:

לאדם, שהכין חתונה מפוארת לבנו עם מטעמים יקרים, יינות מובחרים ופרחים בכל מיני גוונים. בערב החתונה חלה בנו ומת.

לקח האב את כל המטעמים, היינות והפרחים ופיזרם...

לפליאת המוזמנים והשכנים עמד ואמר: "כל מה שעשיתי, לבני עשיתי, עתה שמת לי בני, אין לי כל צורך בכל זה..."

כן הוא הנמשל:

כך גם אמר הקב"ה: הן כל מה שבראתי בעולמי, הרי בשביל האדם בראתי, עכשיו שחטא ונמחה מעל פני האדמה, כל אלה למה לי...!!

דקה לפני השקיעה

ד"ר סימון גבריאלי הוא מסוג הרופאים שלא ממחרים להחליט, כי הלוא כל החלטה או אבחנה פזיזה עלולה לעלות בחיי אדם בחדר הניתוח, או עקב מתן טיפול תרופתי לא מדוייק.

עוד בימי בחרותו לחש לו רבו המובחן: "ר' סימון, למדנו שצריך לרפא את החולה וממילא נעלמת המחלה. אתה עוד תהיה דוקטור גדול, ואל תשכח שיש קודם כל בן אדם לפניך, שיש לו רגשות, ומשפחה, ואמונה, ויש קדוש ברוך הוא בשמים, שבוחן כל החלטה שלך, אם יש לה בסיס יהודי, או חלילה נטיות להתנשאות. אל תהיה רובוט סימון, אל תגרר לרובוטיקה של הרפואה, תהיה רגיש ואנושי ותאהב את החולים שלך, כאילו הם בניך ובשר מבשרך."

30 שנה חלפו מאז שד"ר סימון גבריאלי היה סטודנט צעיר לרפואה בבוסטון, ואת עיצוב אישיותו ורוחניותו כיהודי וכרופא הוא מסר לידי רבו הישיש. לימים כשנפטר הרב בשיבה טובה עמד ד"ר סימון הצעיר על קיברו מייחל לעצמו לא לשכוח את הנחיותיו. "לרפא את החולה ואח"כ את המחלה, ותהיה רגיש ואנושי ותאהב את החולים שלך כאילו הם בניך, הם בשר מבשרך." מעת לעת כשהוא נוסע לכנסים רפואיים בארה"ב הוא פוקד את ציון רבו ומתרפק בזכרונות על ימים של לימוד תורה במחיצתו, בעיקר על הלכות מילה. הוא מתגעגע לעצותיו הנבונות, לליטוף על המצח, ולחמימות הטבעית האוהבת שהעתיך עליו רבו.

ד"ר גבריאלי לא יכול לשכוח את אותו לילה גשום בבית החולים בבוסטון שהגיע בדחפיות לחדר הניתוח יהודי כבן 60 עם חשך לגידול באחד מן האיברים הפנימיים... הוא היה בתרבות והיה עליו להכריע כמה הכרעות גורליות. השעה היתה ארבע אחה"צ, עוד שעתיים שקיעה, הוא קרא בעיון את המסמכים בתיק החולה, ולדימיר בנימינוב זה שמו. תוך כדי בדיקה הוא הבחין שהאיש המתאנק בכאביו, איננו נימול. היה ברור שהוא עוד אחד מאותם יהודים מרוסיה, שנשאבו אל הריק הקומוניסטי ואל חוסר התודעה היהודית, בעל כורחו.

ד"ר גבריאלי שלח אותו לצילומים, והכריע כי יש לבצע הרדמה כללית, אם כי בדיקות המעבדה דווקא היו מעודדות, הסימנים נוטים לכך שהגידול שפיר.

חמש וחצי אחה"צ. ולדימיר בנימינוב נכנס לחדר הניתוח ואיתו ד"ר גבריאלי. אך הד"ר נעמד וצעד לעבר הטלפון. חייג, ואחרי שלושה צלצולים הוא שמע את קולו המוכר של רבו. "זה בסדר ד"ר גבריאלי, אני שמח שהתקשרת למרות שאני שוקד על תלמודי..." "הרגיע אותו הרב.

"תשמע כבוד הרב, ממש בדיקות אלה אני עומד לנתח יהודי בן 60 בשם ולדימיר בנימינוב, יהודי מרוסיה, עם חשך לגידול פנימי. לצורך הניתוח, יש לבצע הרדמה כללית. האיש ערל... מה כבוד הרב אומר, האם כדאי לנצל את ההזדמנות ולמול אותו... או שמא יש בזה משום פגיעה בו... יש גם חשש שירצה לתבוע אותי ואז אסתבך בתביעה משפטית... אני מסתפק, אני די מבולבל... הרב פעם אמר לי להתייחס לחולים כאילו הם בנים שלי... בשר ובשרי, היהודי הזה יכול להיות אבא שלי, לאבא שלי לא הייתי נותן להשאר ערל, ועוד 25 דקות שקיעה... לא מלים בלילה.

השתיקה מן העבר השני של הקו היתה ארוכה למדי. "כן, אתה יכול למול אותו... זו מצווה וזו הזדמנות שיש לנצל אותה. שליחי מצווה אינם ניזוקים" פסק הרב. האמת היא שד"ר סימון גבריאלי היה די מופתע מן הפסק. הוא חשב שהרב לא יתן לו להסתכן יתר על

המיידה עם שלטונות החוק הרפואיים בארה"ב... משמרת הערב היתה אמורה להסתיים ב- 22:00 בלילה. בחצות הלילה, שעתיים אח"כ, אמור היה ד"ר גבריאלי לטוס לישראל לחופשה של שבועיים ימים בקרב בני משפחתו בירושלים, כך שעם התאוששותו של בנימינוב הוא כבר לא יהיה באזור. מה יהיה? יהיה מה שיהיה. הנוטל עצה מן הזקנים... אינו ניזוק.

אחרי שעתיים של ניתוח, כשלפניו ברית מילה רזיזה עם ברכה ופריעה ובנוכחות אליהו הנביא כשלצידו כמה אחיות תמהות, הוכנס במזל טוב ולדימיר בנימינוב בבריתו של אברהם אבינו.

רשמו לפניכם, ברית המילה בוצעה, דקה לפני השקיעה. כמה שעות אח"כ במטוס הגימבו ישב ד"ר סימון גבריאלי, מנומנם, אבל די מבוהל, הוא חש מהטלפון שיקרא אותו לסדר...

החופשה בת השבועיים בישראל חלפה בזריזות. הוא קיבל עדכון מהסטז'ר שלו שבנימינוב עדיין במחלקה הכירורגית שיקום וכדאי שיבוא לבצע בו בדיקה נוספת...

ד"ר גבריאלי נכנס למחלקה הפנימית שהוא ממונה עליה, ובחצי עין הבחין במר ולדימיר בנימינוב ישוב על כורסא סמוך לחדר האוכל, כשהוא... מעוטר בטלית ותפילין ובידו סידור תפילה.

ד"ר גבריאלי סימון חשב שהוא בולע את לשונו מתדהמה. הוא ניגש בחיך לבנימינוב ושאל לשלומו.

"הו, ברוך השם, מרגישים נפלא" ענה לו בנימינוב באנגלית עילגת "אני כבר יהודי מושלם, אתה דאגת לי לברית מילה, והשכן שלי לחדר דאג לי לתפילין, ואפילו לימד איך להתפלל..."

ד"ר גבריאלי ניגש לחולה בחדרו של בנימינוב ושמע ממנו את השתלשלות העניינים.

"אתה לא תאמין דוקטור, כשבנימינוב התאווש מהניתוח השכיבו אותו בחדר שלי. הוא פקח את עיניו וראה אותי מתפלל. כשכולו כואב ודואב, הוא ביקש שאניח לו תפילין, שאלמד אותו להגיד קריאת שמע..."

הוא ביקש ספר תהילים. חשבתי שחדר הניתוח במחיצתך היה עבורו כמו סמינר "ערכים"...

הוא ביקש מאשתי ללכת לבית הכנסת ולתרום צדקה, ולגשת לרב המקומי ללמוד הלכות כשרות... לא יאומן." ד"ר גבריאלי נכנס למשרדו וחייג בהתרגשות "כבוד הרב, אתה לא תאמין..."

"אני מאמין להכלל... אל תשכח סימון, את הפסוק הנפלא האלוקי של דוד המלך "סור מרע ועשה טוב". ברע שנכרתה ממנו בעורלה, סר ממנו הרע, ומה נותר לו לעשות? רק טוב.

"אשריך בני, שזכית להכניס עוד יהודי תחת כנפי השכינה. אשריך שזכית להתייחס לכל חולה, כאילו הוא בן או אבא שלך..."

חלפו מהסיפור הזה למעלה מ- 20 שנה. כל שנה ביום היארצייט של הרב נפגשים השניים. ד"ר גבריאלי והפצינט שלו אברהם (ולדימיר לשעבר) בנימינוב, וקוראים משניות לעילוי נשמת הצדיק.

"תראה דוקטור" אמר לו פעם בנימינוב "אתה אומנם מלת אותי, אבל לא היית עושה את זה, בלי הפסק של הרב שלך... ואת היהדות שלי אני חייב בעיקר לו. אתה לא נעלב?"

"נעלב? חלילה" ענה לו ד"ר גבריאלי "אני מאושר שזכית להסתופף בחצרו של גדול כזה וגם אתה הרווחת דרכו, את עולמך היהודי."

"מדוע נקרא שמה תיבת נח?"

מדוע השתמשה התורה בשם "תיבה" דווקא ולא כפי שהשתמשה אצל זבולון בשם **אוניה** שנאמר: "והוא לחוף אוניות ישכון" או כפי שכתב אצל יונה המילה "ספינה"? מדוע כאן דווקא תיבה?! מבארים חז"ל: "תיבה" היא אותיות של: **בית ה' הקב"ה** לא עזב לרגע את התיבה ואף חתם אותה בשמו. בעלי המוסר מפרשים: "צהר תעשה לתיבה" על המחסום שהאדם צריך לשים ללשונו המוציאה מילים = **תיבות** מהפה. צריך האדם לעשות צוהר לתיבה על מנת שתהיה לו שליטה ופקרה על כל תיבה ותיבה... ספר "עבודת ישראל" מביא בשם המגיד ממזריץ' רעיון לזה ממידות התיבה: 300 אמה אורך = "ש". 50 אמה רוחבה = "ני". 30 אמה קומתה = "ל". שה"כ אותיות **ל.ש.נ** = לשון. ומהלשון יוצאת "תיבה" = מילה. וכשם ש"תיבת נח" הייתה חתומה בשמו של ה' כך יחתום האדם את שם ה' בפיו תמיד בכל "תיבה" שמוציא. לא בכדי ראש התיבה על האדם מפני המבול. **מבול"ל** ראינה תיבות: מוות וחייה **ביד** לשון...

"בניך כשתילי זתים" - חינוך אין מה להשוות לאחרים!

הכי פשוט להורים (או אולי כך התרגלנו למדוד דברים) לעשות השוואה בין אחים אוחיות או בין ילדים אחרים בכיתה, לפעמים בין הבן שלנו לבין מי שאנחנו היינו בגילו... פעמים שנתחיק לכת וקל יהיה להשוות בין הילד של קרובי משפחה או חברים מהעבודה...

זהירות!!! הטיפ שלנו: לעולם אל תעשו השוואה, הילד שלכם הוא הכי טוב שיש לכם!!!
ברגע שהילד שלכם מרגיש שאתם - ההורים מאוכזבים ממנו ומעדיפים (או אולי סוגדים) לילדים אחרים, הדבר מוריד את תחושת הביטחון העצמי שלו ומותר את ילדכם עם רגשות נחיתות - מה שאתם בטח לא רוצים שיקרה... ברור לכולם, שבהחלט ייתכן שיש תחומים מסוימים שבהם הילד או הילדה שלכם, צריכים להשתפר וזה בסדר גמור אף אחד לא מושלם...
לכן לילד צריך להיות ברור שהוא לא בתחרות מול אף אחד. הוא צריך להבין שאתם ההורים בסך הכל דואגים לו ולעתידי שלו, אתם מאמינים שיש לו את היכולת להגיע להישגים הרבה יותר טובים גם בלימודים וגם בהתנהגות.

שיעור התורה הגדול בתבל

ארגון "אברהם יצ"ל" משדר בלוויין בכל מוצאי שבת את שיעורו של הראשון לציון הרח"ג יצחק יוסף שליט"א בבית הכנסת "אוהל מועד" רח' הנשיאים 3 יבנה בשעה 20:30 השיעור יוקרן על גבי מסך ענק. בע"ה תתקיים סעודה רביעית, בחסות "בית הלם"

הפ' יתרו (פרשת חיי ויעקב)
מזל טוב ואיחולים לבניים ג'דעון ועדנה מוסאי הי"ו
פיתה וחזית צורף הי"ו
לנישואי אביאל עם מיטל הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרשת וירא (פרשת חיי ויעקב)
מזל טוב ואיחולים לבניים
החולדת הבן ני"ו יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלווה
לניסן ויפה שלום יהושע ורותי סידי

כל הישועות והברכות כדניאל וברגליה פנש הי"ו
שתרמו לסעודה הרביעית בלוויין.
זכות מרן עובדיה יוסף זצ"ל תגן בעדם, לרפואתם והצלחת כל ילדיהם שיתברכו בכל מילי דמיטב ויתגשמו כל משאלות ליבם שיוזכו באושר ובפרנסה טובה לרפואת אסתר חמו בת עטוקה להבדיל לעיני עטוקה בת יעקוטה ז"ל

הפ' יתרו (פרשת חיי ויעקב)
מזל טוב ואיחולים לבניים
מיקי ורינה מוסאי הי"ו
מאיר ולימור אדרי הי"ו
לנישואי ג'לען עם שיר הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרשת ואח"כ
רועי שלום ושרה ג'ד
להולדת הבן ני"ו יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלווה
ליצחק וסמדר ג'ד לאיתנו ורחל דהן שירון נחת ושלווה

פרשת ואח"כ
לרב ג'בריאל יהודה אלישיב
להולדת הבת הי"ו יה"ר שתגדל כאמותנו שרה רבקה רחל ולאח, תזכו לחופתה וצלתח בכל דרכיה ומעשיה וברכה והצלחה ונחת לדוד ומרים מוסאי שבתאי ומלכה אלישיב שירון נחת מכל יוצאי חלציהם

הפ' יתרו (פרשת חיי ויעקב)
מזל טוב ואיחולים לבניים
ע'זרא ועדנה זאלף הי"ו
מנשה וכוכבה נקש הי"ו
לנישואי נתאל עם אביה הי"ר שיקימו בית נאמן וכשר בישראל ויעלה הקשר יפה ויזכו להמשך את מסורת הבית המפואר.
"ענני הגפן בענני הגפן דבר נאה ומתקבל"

פרשת ואח"כ
משה ורחל חמימס זכות תרומתם תגן בעדם שיוזכו בפרנסה טובה, רפואה שלימה, אושר ושלווה. שיתברכו בכל מילי דמיטב יתגשמו כל משאלותם לטובה

פרשת ואח"כ
שלמה ורובי חביבס
בהעז באי-דניאל לנ"ל מצוה
יהי רצון שיעלה במעלות התורה והיראה ויצליח בכל דרכיו ומעשיו ויזכה לאריכות ימים ונחת ושלווה
מכל יוצאי חלציהם

פרשת ואח"כ
לארז וורד עוקש
על הסיעוד לזכיו הרבים. שיתברכו בשפע קודש, רפואה שלימה ופרנסה טובה ויזכו לשנים רבות וטובות שירון נחת ושלווה מכל יוצאי חלציהם

לעיני הצדיק והענו יעקב חודבי ח' חשוון פקידת שנתו
לעיני הצנוע והענו טעדיה עוקשי ח' זכריה ז"ל
למשפחת אפילו היקרה משתתפים בצערכם בפטירת הצנוע והענו בת חנה ז"ל
מרטנודו ז"ל

רפואה שלימה והחלמה מהירה לכל החולים ובכללם ל-:

- אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו יעקב נאמן בן אהונס הי"ו שלום אבשלום רפאל בן שדיה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבי"ת חנה דוידי בת שרה מנבי"ת דינה מוסאי בת חנה מנבי"ת דליה נסימי בת גוג'יה מנבי"ת הודיה חיה בת אסתר מנבי"ת דינה לזרי בת סולטנה מנבי"ת
- אברהם יגל בן רעות הי"ו יוסף אהרונ בן ביבי הי"ו יעקב נאמן בן אהונס הי"ו שלום אבשלום רפאל בן שדיה הי"ו שרה ביבי לארי בת רבקה מנבי"ת חנה דוידי בת שרה מנבי"ת דינה מוסאי בת חנה מנבי"ת דליה נסימי בת גוג'יה מנבי"ת הודיה חיה בת אסתר מנבי"ת דינה לזרי בת סולטנה מנבי"ת

לעילוי נשמות

- לירון מלכה ז"ל בן ריטה שתחיה אורן אהרון ז"ל בן ריטה שתחיה יוסף עזרו בן דינה ז"ל דינאל זולאי בן רינה ז"ל ראוטן לוי בן טרג'ה ז"ל יואב אליהו בן יעל ז"ל רחל עמרני בת זולכה ז"ל פרחא אוסגי בת סולטנה ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן שלמה ושרה שיחווי
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- משה נאמן בן מרים ז"ל אליעזר כהן בן לאה ז"ל פורטונה אורן בת חנוה ושושן ז"ל סטיה מר בת מרים ושמואל ז"ל ציונה לוי בת שרה ז"ל מיסל דוד בת פרחא ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל
- מרבתי לארי ז"ל בן אסתר ז"ל